

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 740

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 august 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 62 din 28 februarie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 134 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	2–3
Decizia nr. 180 din 4 aprilie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1), ale art. 34 alin. (2) și ale art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	3–6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
703. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizarea trecerilor la nivel cu calea ferată — Sucursala Regională de Căi Ferate Cluj”, lucrare de utilitate publică de interes național.....	7
704. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizarea trecerilor la nivel cu calea ferată — Sucursala Regională de Căi Ferate București”, lucrare de utilitate publică de interes național.....	8
705. — Hotărâre pentru modificarea și completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 857/2018 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Pod suspendat peste Dunăre în zona Brăila”, județele Brăila și Tulcea	9–10
706. — Hotărâre privind trecerea din domeniul privat al statului în domeniul public al statului, darea în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. a unor bunuri de pe raza de activitate a Sucursalei Regionale de Căi Ferate Constanța	11
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 10 din 19 iunie 2023 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii)	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 62**

din 28 februarie 2023

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 134 alin. (3)
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 134 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii. Excepția a fost ridicată de Petre Cătălin Iordache în Dosarul nr. 7.370/63/2018 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.280D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens arată că este opțiunea legiuitorului dacă include sau nu pauzele în programul de muncă. Consideră că nu se produce nicio încălcare a dreptului la muncă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 27 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 7.370/63/2018, **Tribunalul Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 134 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Petre Cătălin Iordache într-o cauză având ca obiect soluționarea unui litigiu de muncă.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate, care prevăd că pauzele, cu excepția dispozițiilor contrare din contractul colectiv de muncă aplicabil și din regulamentul intern, nu se vor include în durata zilnică normală a timpului de muncă, contravin prevederilor constituționale ale art. 41 alin. (3), potrivit cărora durata normală a zilei de lucru este, în medie, de cel mult 8 ore, întrucât dau posibilitatea angajatorului să aplice în mod discreționar normativele din domeniu.

6. **Tribunalul Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, dispozițiile de lege criticate nefiind contrare prevederilor constituționale ale art. 41 alin. (3).

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului,

precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 134 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, dispoziții potrivit cărora: „*Pauzele, cu excepția dispozițiilor contrare din contractul colectiv de muncă aplicabil și din regulamentul intern, nu se vor include în durata zilnică normală a timpului de muncă.*”

11. Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 41 alin. (3), potrivit cărora durata normală a zilei de lucru este, în medie, de cel mult 8 ore.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că ceea ce critică autorul excepției nu privește conținutul art. 134 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 *per se*, ci faptul că angajatorul ar putea să aplice în mod discreționar aceste dispoziții legale, astfel încât să se depășească durata normală a zilei de lucru de 8 ore.

13. Curtea reține că prevederile constituționale ale art. 41 alin. (3), potrivit cărora durata normală a zilei de lucru este, în medie, de cel mult 8 ore, sunt preluate în conținutul art. 112 alin. (1) din Legea nr. 53/2003, potrivit cărora „*Pentru salariații angajați cu normă întreagă durata normală a timpului de muncă este de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână*”. Potrivit art. 111 alin. (1) din Legea nr. 53/2003, timpul de muncă reprezintă orice perioadă în care salariatul prestează munca, se află la dispoziția angajatorului și își îndeplinește sarcinile și atribuțiile, conform prevederilor contractului individual de muncă, ale contractului colectiv de muncă aplicabil și/sau ale legislației în vigoare.

14. Prin urmare, atât prevederile constituționale ale art. 41 alin. (3), cât și cele ale art. 112 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 pot fi înțelese doar în sensul că se referă exclusiv la perioada în care salariatul prestează munca, fiind excluse perioadele de pauze, cu excepțiile permise de lege.

15. Aspectele învederate de autorul excepției privesc modul de interpretare și aplicare a acestor dispoziții legale, inclusiv elemente de fapt care țin de o eventuală atitudine abuzivă a angajatorului. Or, aceste aspecte nu constituie veritabile critici de neconstituționalitate, care să poată fi supuse controlului de constituționalitate, ci aspecte de fapt ce revin în mod exclusiv controlului instanței de judecată.

16. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

în numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 134 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Petre Cătălin Iordache în Dosarul nr. 7.370/63/2018 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 februarie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 180

din 4 aprilie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1), ale art. 34 alin. (2) și ale art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid-Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1), ale art. 34 alin. (2) și ale art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Ocolul Silvic Izvorul Someșului Mare R.A. din comuna Șanț, județul Bistrița-Năsăud, în Dosarul nr. 4.721/190/2015 al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.883D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 736 din 8 octombrie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 4.721/190/2015, **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1), ale art. 34 alin. (2) și ale art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ocolul Silvic Izvorul Someșului Mare R.A. din comuna Șanț, județul Bistrița-Năsăud, în etapa procesuală a recursului formulat împotriva Deciziei civile nr. 981/2018, pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud, într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor la regimul silvic.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 reglementează calea de atac împotriva procesului-verbal de contravenție, iar celelalte dispoziții criticate din același act normativ reglementează procedura parcursă de cererile contravenționale. În acest context, autorul excepției invocă neconstituționalitatea reglementării criticate atât în privința căii de atac a recursului în materia plângerilor contravenționale, cât și în ceea ce privește regula procedurală potrivit căreia plângerea împotriva acestor acte administrative se soluționează în primă instanță de judecătoria și nu de instanțe specializate în materia contenciosului administrativ.

6. În acest context, invocă Hotărârea din 4 octombrie 2007, pronunțată în Cauza *Anghel împotriva României*, paragraful 67, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că,

deși statele au posibilitatea de a scoate în afara legii penale unele infracțiuni și de a le sancționa mai degrabă pe cale contravențională decât penală, autorii infracțiunilor nu trebuie să se afle într-o situație defavorabilă pentru simplul motiv că regimul juridic aplicabil este diferit de cel aplicabil în materie penală, statuându-se, totodată, că, în principiu, Convenția lasă statelor libertatea de a considera infracțiune și de a o pedepsi ca atare, cu condiția respectării cerințelor art. 6 din Convenție, o faptă ce nu reprezintă exercitarea firească a unuia dintre drepturile ocrotite de aceasta.

7. Autorul excepției învederează astfel că se poate observa o diferență de tratament între procedurile și căile de atac aflate la dispoziția autorilor faptelor în funcție de procedura urmată, respectiv cea contravențională, unde, în prezent, este posibilă doar exercitarea căii de atac a apelului, față de procedura penală unde, la art. 433, se prevede existența unei a doua căi de atac extraordinare, respectiv cea a recursului în casație.

8. Autorul excepției susține că, deși procesul-verbal de contravenție, în sine, constituie un act administrativ, spre deosebire de toate celelalte acte administrative, acesta este dat în competența de soluționare în prima instanță a judecătorilor — secțiile civile, fără nicio justificare. Raportat la speță, acesta se află în etapa procesuală a recursului formulat împotriva unei decizii civile pronunțate de Tribunalul Bistrița-Năsăud într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor la regimul silvic.

9. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că normele legale trebuie să urmărească un scop legitim și că trebuie să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit (Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragraful 39, sau Hotărârea din 10 mai 2001, pronunțată în Cauza *Z. și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 93). Cu privire la numărul căilor de atac, susține că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu consacră nici expres, nici implicit dreptul la dublul grad de jurisdicție, drept ce este recunoscut doar în materie penală, ceea ce, în opinia autorului excepției, ar trebui recunoscut și în materie contravențională. Așadar, apreciază ca fiind neconstituționale soluționarea unei plângeri contravenționale de către instanțele civile, și nu de cele penale, precum și limitarea căilor de atac aflate la dispoziția presupusului autor al faptelor, spre deosebire de procedura penală.

10. **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale prin raportare la art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, sens în care arată că legiuitorul are latitudinea de a stabili numărul căilor de atac care pot fi exercitate în cauza dedusă judecării, neexistând nicio obligație prevăzută de normele constituționale sau convenționale invocate de a se institui două căi de atac față de soluția pronunțată de prima instanță.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 32 alin. (1), ale art. 34 alin. (2) și ale art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu următorul conținut normativ:

— Art. 32 alin. (1): „*Plângerea se depune la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.*”;

— Art. 34 alin. (2): „*Dacă prin lege nu se prevede altfel, hotărârea prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată numai cu apel. Apelul se soluționează de secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului. Motivarea apelului nu este obligatorie. Motivele de apel pot fi susținute și oral în fața instanței. Apelul suspendă executarea hotărârii.*”;

— Art. 47: „*Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Codului penal și ale Codului de procedură civilă, după caz.*”

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții contravin normelor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 124 alin. (2) referitoare la înfăptuirea justiției, precum și celor ale art. 6 paragraful 1 și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil, respectiv la interzicerea discriminării.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, în acest sens fiind, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 736 din 8 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 17 februarie 2021, Decizia nr. 510 din 13 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 3 martie 2022, Decizia nr. 727 din 2 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 5 iulie 2022, Decizia nr. 170 din 24 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 11 august 2022, și Decizia nr. 541 din 10 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 10 februarie 2023, decizii prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate.

17. Referitor la pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, Curtea reține că aceasta este dedusă de autorul excepției atât din perspectiva inexistenței căii de atac a recursului în materia plângerilor contravenționale, cât și în ceea ce privește regula procedurală potrivit căreia plângerea împotriva acestor acte administrative se soluționează în primă instanță de judecătoria, și nu de instanțe specializate în materia contenciosului administrativ. În acest context, prin Decizia nr. 510 din 13 iulie 2021, precitată, paragrafele 13 și 14, Curtea a statuat că art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 nu îngrădește dreptul părților la un proces echitabil, ci instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate

împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, și anume instanța competentă să soluționeze plângerea, iar această modalitate de reglementare reprezintă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești. Totodată, stabilirea competenței teritoriale unice a instanței de judecată pentru soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei/unor contravenții la circulația pe drumurile publice are în vedere aplicarea unui criteriu general și obiectiv, și anume cel al locului unde a fost săvârșită și constatată contravenția, ceea ce este pe deplin justificat și rezonabil în considerarea specificului acestei categorii de contravenții, și anume mobilitatea sau starea de tranzit în care se află persoanele care circulă pe drumurile publice și care trebuie să respecte aceleași reguli de circulație prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.

18. Referitor la susținerile autorului excepției privind lipsa căii de atac a recursului în materie contravențională, ceea ce, în opinia acestuia, limitează dezbaterea sau controlul judecătorec la instanța de apel care o soluționează definitiv și privează partea de dreptul de a supune cauza unei instanțe de recurs, prin Decizia nr. 541 din 10 noiembrie 2022, precitată, paragrafele 14—20, Curtea a arătat că art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 a fost modificat, dobândind conținutul actual, prin art. 41 pct. 5 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012. Anterior acestei modificări, art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 prevedea că *„Dacă prin lege nu se prevede altfel, hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la secția contencios administrativ a tribunalului. Motivarea recursului nu este obligatorie. Motivele de recurs pot fi susținute și oral în fața instanței. Recursul suspendă executarea hotărârii”*. Așadar, diferența dintre cele două reglementări ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 — cea anterioară și cea ulterioară intrării în vigoare a Legii nr. 76/2012 — constă în denumirea căii de atac împotriva hotărârilor prin care se soluționează plângerile contravenționale, și anume recurs, în vechea reglementare (recurs care, fiind declarat împotriva unei hotărâri care nu putea fi atacată cu apel, era o cale de atac devolutivă, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele, potrivit art. 304¹ din Codul de procedură civilă din 1865), și apel, în actuala reglementare. În ambele reglementări, hotărârea prin care se soluționa calea de atac nu mai poate fi atacată. Modificarea căii de atac din recurs în apel a intervenit ca urmare a intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, prin care recursul a devenit o veritabilă cale extraordinară de atac, care se poate exercita exclusiv pentru motive de nelegalitate, iar nu și de netemeinicie, nepermițând instanței analizarea situației de fapt.

19. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că accesul liber la justiție nu este un drept absolut, putând fi limitat prin anumite condiții de formă și de fond impuse de legiuitor, prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție. Aceste condiționări nu pot fi acceptate dacă afectează dreptul fundamental în chiar substanța sa. Prin urmare, limitările aduse dreptului fundamental sunt admisibile doar în măsura în care vizează un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele folosite de legiuitor și scopul urmărit de acesta (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 176 din 24 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 27 aprilie 2005). Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci

reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege.

20. De asemenea, Curtea a reținut că, instituind reguli speciale privind exercitarea căilor de atac, legiuitorul trebuie să asigure părților interesate posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabilă, iar lipsa oricărei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în instanță echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătorec efectiv, dreptul de acces liber la justiție devenind astfel un drept iluzoriu și teoretic.

21. Cu privire la numărul căilor de atac, Curtea a reținut că art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu consacră nici expres, nici implicit dreptul la dublul grad de jurisdicție, drept ce este recunoscut doar în materie penală. De asemenea, nici art. 13 din Convenție, care se referă la dreptul la un „recurs efectiv”, nu are semnificația asigurării dublului grad de jurisdicție, ci doar a posibilității de a se supune judecării unei instanțe naționale. Curtea a mai reținut că accesul la justiție, garantat de prevederile art. 21 din Legea fundamentală, nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură (a se vedea Decizia nr. 160 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 9 iunie 2016, paragraful 21).

22. Analizând conținutul normativ al art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, prin Decizia nr. 733 din 20 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 26 martie 2019, paragraful 19, Curtea a reținut că, potrivit acestor dispoziții legale, dacă prin lege nu se prevede altfel, hotărârea poate fi atacată numai cu apel. Legiuitorul a modificat acest text prin Legea nr. 76/2012 tocmai pentru a fi în concordanță cu reglementările noului Cod de procedură civilă, în condițiile în care, anterior modificării, acesta stabilea că hotărârea primei instanțe este atacabilă cu recurs. În optica noului Cod de procedură civilă, calea de atac de drept comun a redevenit apelul, recursul putând fi declarat în mod excepțional și pentru motive stricte de procedură. Astfel, orice parte va putea declara apel împotriva hotărârii judecătorești, acesta putându-se formula în termen de 30 de zile, potrivit art. 468 alin. (1) din noul Cod de procedură civilă, urmând a fi soluționat de secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, o prevedere rezonabilă, luând în considerare natura administrativă a procesului-verbal. Totodată, Curtea a reținut, la paragraful 21 al deciziei menționate, că în noua reglementare procesual civilă apelul constituie o cale ordinară de atac cu caracter devolutiv, prin intermediul căreia instanța de apel statuează atât în fapt, cât și în drept, în timp ce recursul a fost conceput drept o cale extraordinară de atac, ce poate fi exercitată numai în condițiile și pentru motivele expres și limitativ prevăzute de lege. Curtea a constatat că prin reglementarea unei singure căi de atac — cea a apelului — împotriva hotărârilor prin care se soluționează plângerile contravenționale, deci a dublului grad de jurisdicție în materie contravențională, nu se încalcă dispozițiile constituționale invocate, de vreme ce părțile beneficiază pe tot parcursul soluționării plângerii și al soluționării apelului de toate garanțiile necesare asigurării unui proces echitabil și a dreptului la apărare.

23. În acest context, prin Decizia nr. 170 din 24 martie 2022, precitată, paragrafele 18 și 21, referitor la critica ce vizează presupusa discriminare instituită prin art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, Curtea a statuat că

exceptarea de la accesul la calea de atac a recursului este dată de faptul că justițiabilul se află într-o procedură de judecată specială față de cea de drept comun, ceea ce se constituie într-un criteriu obiectiv și rațional pentru diferența de tratament a acestuia în raport cu un justițiabil aflat în procedura generală. Stabilirea procedurii de judecată speciale nu are un caracter arbitrar, fiind o concretizare a unei necesități de soluționare rapidă și simplificată a unor cereri de un anumit quantum care reflectă aspecte cotidiene ale vieții sociale.

24. Așa fiind, în conformitate cu jurisprudența constantă a Curții Constituționale, legiuitorul are o marjă de apreciere în ceea ce privește alegerea materiilor exceptate de la calea de atac a recursului. În acest sens pot fi amintite, exemplificativ, Decizia nr. 292 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 3 august 2017, paragraful 24, prin care Curtea a subliniat că legiuitorul, în materia căilor extraordinare de atac, are posibilitatea de a reglementa condiții de admisibilitate a acestora, care sunt circumscrise materiei în care a fost pronunțată hotărârea, sau Decizia nr. 532 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 25 ianuarie 2021, paragraful 26, prin care Curtea a constatat că existența unor reglementări diferențiate sub aspectul normelor de procedură în funcție de specificul materiei reglementate nu reprezintă o nesocotire a principiului egalității cetățenilor în fața legii, ci o particularizare la specificitățile și necesitățile fiecăreia dintre acestea.

25. În ceea ce privește critica potrivit căreia, deși procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției, care în sine constituie un act administrativ, spre deosebire de toate celelalte acte administrative, este dat spre competența soluționare în primă instanță judecătorească — secțiile civile, prin Decizia nr. 510 din 13 iulie 2021, paragrafele 19 și 20, Curtea a reținut că Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 cuprinde reglementări al căror scop îl constituie sancționarea unor comportamente ce aduc atingere acelor valori sociale care, deși nu se bucură de protecția legii penale, trebuie apărute prin mijloace extrapenale.

26. Așa cum s-a reținut prin Decizia nr. 183 din 8 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 17 iunie 2003, în dreptul românesc contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și au fost supuse unui regim administrativ. Scoaterea acestora din domeniul ilicitului penal nu echivalează însă cu introducerea lor sub cupola Legii

contenciosului administrativ nr. 554/2004, lege care are în vedere raporturile stabilite între cetățean și autoritățile publice prin acte administrative, iar nu prin încălcarea conduitei prescrise printr-un act normativ (a se vedea Decizia nr. 687 din 31 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 17 august 2011). Controlul judecătorec al proceselor-verbale de stabilire și sancționare a contravențiilor nu se face pe calea contenciosului administrativ, ci, potrivit prevederilor art. 31—36 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, printr-o procedură specifică materiei contravenționale.

27. În acest sens, prin Decizia nr. 98 din 3 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 5 mai 2015, paragraful 19, Curtea a constatat că împrejurarea potrivit căreia contestațiile formulate împotriva actelor cu caracter administrativ și a proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor (...) sunt date în competența de soluționare a unor instanțe diferite nu împieteză cu nimic asupra dreptului de acces la justiție al autoarei excepției de neconstituționalitate, aceasta având posibilitatea de a-și exercita garanțiile prevăzute de lege, formulând apărările pe care le consideră pertinente și utile cauzei, la fel ca orice altă persoană aflată într-o asemenea situație. De altfel, potrivit art. 5 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, nu pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ actele administrative pentru modificarea sau desființarea cărora se prevede, prin lege organică, o altă procedură judiciară.

28. Așadar, așa cum a reținut Curtea Constituțională prin Decizia nr. 541 din 10 noiembrie 2022, paragraful 20, stabilirea regulilor procedurale în funcție de specificul materiei reglementate, inclusiv a celor referitoare la exercitarea căilor de atac, ține de opțiunea legiuitorului, fiind impropriu să se pună problema instituirii unui tratament juridic discriminatoriu prin prisma unor comparații între reguli aplicabile unor domenii distincte, cu individualitate proprie, reguli adaptate specificului materiei în care sunt edictate.

29. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ocolul Silvic Izvorul Someșului Mare R.A. din comuna Șanț, județul Bistrița-Năsăud, în Dosarul nr. 4.721/190/2015 al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 32 alin. (1), ale art. 34 alin. (2) și ale art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 aprilie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid-Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizarea trecerilor la nivel cu calea ferată — Sucursala Regională de Căi Ferate Cluj”, lucrare de utilitate publică de interes național

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizarea trecerilor la nivel cu calea ferată — Sucursala Regională de Căi Ferate Cluj”, lucrare de utilitate publică de interes național, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții, prevăzut la art. 1, se realizează din fonduri externe nerambursabile aferente Programului Transport 2021—2027, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, și din

veniturile proprii ale Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., precum și din alte surse legal constituite, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Sorin-Mihai Grindeanu

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Marin Țole,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

București, 10 august 2023.

Nr. 703.

ANEXĂ

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai obiectivului de investiții „Modernizarea trecerilor la nivel cu calea ferată — Sucursala Regională de Căi Ferate Cluj”

Titular: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii

Beneficiar: Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. — Sucursala Regională de Căi Ferate Cluj

Amplasament: județele Satu Mare, Maramureș, Cluj, Bistrița-Năsăud, Sălaj

Indicatorii tehnico-economici

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA)	mii lei	111.957
(în prețuri la data de 27 iunie 2022, 1 euro = 4,9459 lei)		
— construcții-montaj (inclusiv TVA)	mii lei	85.661
Eșalonarea investiției:	INV/C + M	
Anul I	mii lei/mii lei	111.957/85.661
Capacități:		
— treceri la nivel	buc.	20
Durata de execuție a investiției: 6 luni		

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antisismic conform Normativului P100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează din fonduri externe nerambursabile aferente Programului Transport 2021—2027, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, din veniturile proprii ale Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., precum și din alte surse legal constituite în limita sumelor prevăzute anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Modernizarea trecerilor la nivel cu calea ferată — Sucursala Regională de Căi Ferate București”,
lucrare de utilitate publică de interes național**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizarea trecerilor la nivel cu calea ferată — Sucursala Regională de Căi Ferate București”, lucrare de utilitate publică de interes național, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții, prevăzut la art. 1, se realizează din fonduri externe nerambursabile aferente Programului Transport 2021—2027, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, și din

veniturile proprii ale Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., precum și din alte surse legal constituite, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Sorin-Mihai Grindeanu

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Marin Țole,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

București, 10 august 2023.

Nr. 704.

ANEXĂ

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Modernizarea trecerilor la nivel cu calea ferată —
Sucursala Regională de Căi Ferate București”**

Titular: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii

Beneficiar: Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. — Sucursala Regională de Căi Ferate București

Amplasament: județele Teleorman, Giurgiu, Ilfov, Prahova, Ialomița, Dâmbovița

Indicatorii tehnico-economici

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA) (în prețuri la data de 7 decembrie 2020, 1 euro = 4,8733 lei)	mii lei	100.160
— construcții-montaj (inclusiv TVA)	mii lei	76.546
Eșalonarea investiției:	INV/C + M	
Anul I	mii lei/mii lei	100.160/76.546
Capacități:		
— treceri la nivel	buc.	20
Durata de execuție a investiției: 12 luni		

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antisismic conform Normativului P100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează din fonduri externe nerambursabile aferente Programului Transport 2021—2027, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, din veniturile proprii ale Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., precum și din alte surse legal constituite în limita sumelor prevăzute anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 857/2018
privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată
care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național
„Pod suspendat peste Dunăre în zona Brăila”, județele Brăila și Tulcea**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 32 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 857/2018 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Pod suspendat peste Dunăre în zona Brăila”, județele Brăila și Tulcea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 7 noiembrie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Pozițiile nr. crt. 96 și 375 se modifică în sensul actualizării, în condițiile legii, a elementelor de identificare a imobilului, a titularilor de drepturi reale și a sumelor individuale aferente despăgubirilor, în conformitate cu anexa la prezenta hotărâre.**

2. **După poziția nr. crt. 96¹ se introduce o nouă poziție, respectiv poziția nr. crt. 96², ca urmare a dezmembrării, conform anexei la prezenta hotărâre.**

Art. II. — (1) Sumele individuale estimate de către expropriator, aferente despăgubirilor, în condițiile legii, pentru imobilele prevăzute la art. I se încadrează în sumele aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 857/2018 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Pod suspendat peste Dunăre în zona Brăila”, județele Brăila și Tulcea, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Suma devenită disponibilă se restituie la bugetul de stat, în termen de 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei hotărâri.

Art. III. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de realitatea datelor din anexa la prezenta hotărâre, de modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri, precum și de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acesteia.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Sorin-Mihai Grindeanu

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

MODIFICĂRI ȘI COMPLETĂRI

la lista cuprinzând imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Pod suspendat peste Dunăre în zona Brăila”, pe raza localităților Brăila și Vădeni din județul Brăila și a localităților Smârdan și Jijila din județul Tulcea, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor

Nr. crt.	Nr. crt. din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 857/2018, cu modificările și completările ulterioare	U.A.T.	Nume și prenume proprietar/deținător	Nr. țara	Nr. parcelă	Poziția față de localitate	Categoria de folosință	Nr. cad.	Nr. CF	Nr. cad. dezmembreare 2009	Suprafață teren de expropriat (mp)	Construcții de expropriat	Valoare de despăgubire construcții investiții (lei)	Valoare de despăgubire teren	Total valoare de despăgubire construcții + teren (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	
1	96	Vădeni	Comuna Vădeni (domeniul privat)	196/1	34	extravilan	neproductiv	76801, 76802, 76803	76801, 76802, 76803		2.769		3.488,94	3.488,94	
2	962	Vădeni	Județul Brăila (domeniul privat)	196/1	34	extravilan	neproductiv	76801, 76802, 76803, 77622	76801, 76802, 76803, 77622		1.178		1.484,28	1.484,28	
3	375	Jijila	Popa Petrache	20	463/5	extravilan	arabil	32774 — Lot 2	—		833	—	824,00	824,00	

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind trecerea din domeniul privat al statului în domeniul public al statului,
darea în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și în concesiunea
Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. a unor bunuri de pe raza de activitate
a Sucursalei Regionale de Căi Ferate Constanța**

Având în vedere prevederile art. 315 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1), art. 296 alin. (1), art. 297 și 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, al art. 863 lit. e) și art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea din domeniul privat al statului în domeniul public al statului, darea în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. a unor bunuri de pe raza de activitate a Sucursalei Regionale de Căi Ferate Constanța, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, înscrierea acestora în inventarul centralizat al bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului, precum și declararea acestora ca bunuri de interes public național, cu destinația de elemente concrete ale infrastructurii feroviare publice.

Art. 2. — (1) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența

cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, prin comasarea datelor de identificare ale bunurilor menționate la art. 1 cu datele de identificare existente la nr. MF 147852.

(2) Contractul de concesiune încheiat între Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, în calitate de autoritate concedentă competentă, și Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., în calitate de concesionar, va fi modificat/actualizat în mod corespunzător, conform prevederilor legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Sorin-Mihai Grindeanu
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 10 august 2023.
Nr. 706.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

**ale bunurilor care trec din domeniul privat al statului în domeniul public al statului,
în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și în concesiunea C.N.C.F. „C.F.R.” — S.A.,
de pe raza de activitate a Sucursalei Regionale de Căi Ferate Constanța**

CS MT: 13633330
CUI CNCF „C.F.R.” — S.A.: R 11054529

Grupa 8 (Bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului)												
Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea	Datele de identificare			Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Situația juridică		Situația juridică actuală	Tipul bunului
				Descrierea tehnică (pe scurt)	Vecinătăți (după caz, pe scurt)	Adresa			Baza legală	În administrare/ Concesiune		
1	MF va atribui un nr. nou.	8.10.01	Linii ferate de circulație și aparate de cale interoperabile	Lungimea totală a liniilor CF = 27,304 km, nr. aparate de cale echivalente = 40 buc., lungime linii CF simple = 20,204 km; lungime linii CF duble = 7,100 km; lungime linii CF electrificate = 0,688 km; cărți funciare nr. 245549 Constanța, 245537 Constanța, 245801 Constanța, 206135 Constanța, 245718 Constanța, 100137 Eforie, 101351 Agigea, 109471 Ovidiu, 109524 Ovidiu, 106332 Lumina	Sucursalele Regionale CF Galați, București	Sucursala Regională CF Constanța	1998	13.164.282,05	Legea nr. 219/1998, Hotărârea Guvernului nr. 581/1998, Hotărârea Guvernului nr. 632/2011	Concesionat	Concesiune/ Închiriat/ Dat cu titlu gratuit	Imobil

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 10

din 19 iunie 2023

Dosar nr. 1.023/1/2023

Corina-Alina Corbu — președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Laura-Mihaela Ivanovici — președintele Secției I civile

Marian Budă — președintele Secției a II-a civile

Mariana Constantinescu — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal

Andrei Claudiu Rus — președintele Secției penale

Andreia Liana Constanda — judecător la Secția I civilă

Diana Florea Burgazli — judecător la Secția I civilă

Mariana Hortolomei — judecător la Secția I civilă

Carmen Elena Popoiag — judecător la Secția I civilă

Cristina Truțescu — judecător la Secția I civilă

Beatrice Ioana Nestor — judecător la Secția I civilă

Rodica Zaharia — judecător la Secția a II-a civilă

Iulia Manuela Cîrnu — judecător la Secția a II-a civilă

Valentina Vrabie — judecător la Secția a II-a civilă

Mirela Politeanu — judecător la Secția a II-a civilă

Diana Manole — judecător la Secția a II-a civilă

Cosmin Horia Mihăianu — judecător la Secția a II-a civilă

Adriana Elena Gherasim — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Ionel Barbă — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Decebal Constantin Vlad — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Luiza Maria Păun — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Gheza Attila Farmathy — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Vasile Bîcu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Mircea Mugurel Șelea — judecător la Secția penală

Anca Mădălina Alexandrescu — judecător la Secția penală

1. Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii este legal constituit, în conformitate cu dispozițiile art. 516 alin. (2) din Codul de procedură civilă, raportat la art. 31 alin. (4) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023 (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror-șef Loredana Brezeanu.

4. La ședința de judecată participă magistratul-asistent Ileana Peligrad, desemnat pentru această cauză în conformitate cu dispozițiile art. 32 din Regulament.

5. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj cu privire la următoarea problemă de drept:

„În interpretarea dispozițiilor art. 142 și 144 din Codul de procedură civilă și art. 59 din Legea nr. 304/2022, completul competent să soluționeze cereri de strămutare este format în toate situațiile dintr-un singur judecător sau este format și din doi sau trei judecători, după caz, dacă se cere strămutarea soluționării unui dosar aflat în faza de apel sau de recurs?”.

6. Magistratul-asistent învederează că, la dosarul cauzei, s-au depus raportul întocmit de judecătorii-raportori și punct de vedere din partea Ministerului Public.

7. Președintele completului, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a acordat cuvântul reprezentantului Ministerului Public asupra recursului în interesul legii.

8. Reprezentantul procurorului general a solicitat admiterea recursului în interesul legii și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii în ceea ce privește problema de drept sesizată, arătând că soluționarea cererii de strămutare se face de curtea de apel competentă, în complet a cărui compunere este corespunzătoare stadiului procesual al cauzei a cărei strămutare se solicită, aceeași abordare regăsindu-se și în Decizia nr. 8/2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, ale cărei considerente sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în soluționarea problemei de drept ce face obiectul prezentei sesizări.

9. Președintele completului, doamna judecător Corina-Alina Corbu, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, a constatat următoarele:

I. Temeiul juridic al recursului în interesul legii

10. Articolul 514 din Codul de procedură civilă stipulează următoarele:

„Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești”.

II. Titularul recursului în interesul legii

11. Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj, solicitându-i-se să interpreteze dispozițiile art. 142 și 144 din Codul de procedură civilă și ale art. 59 din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, pentru a stabili, în interesul legii, măsura în care completul competent să soluționeze cererea de strămutare este

format în toate situațiile dintr-un singur judecător sau dacă el poate fi compus și din doi sau din trei judecători, după caz, dacă se cere strămutarea soluționării unui dosar aflat în faza de apel sau de recurs.

III. Normele de drept intern care formează obiect al sesizării

12. Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

„Art. 142. — (1) Cererea de strămutare întemeiată pe motiv de bănuială legitimă este de competența curții de apel, dacă instanța de la care se cere strămutarea este o judecătoreie sau un tribunal din circumscripția acesteia. Dacă strămutarea se cere de la curtea de apel, competența de soluționare revine Înaltei Curți de Casație și Justiție. În cazul cererilor de strămutare întemeiate pe motivul de bănuială legitimă vizând calitatea părții de judecător la o instanță din circumscripția curții de apel competente, precum și al celor vizând calitatea de parte a unei instanțe din circumscripția aceleiași curți, competența de soluționare revine Înaltei Curți de Casație și Justiție. Cererea de strămutare se depune la instanța competentă să o soluționeze, care va înștiința de îndată instanța de la care s-a cerut strămutarea despre formularea cererii de strămutare.

(2) Cererea de strămutare întemeiată pe motive de siguranță publică este de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, care va înștiința, de îndată, despre depunerea cererii instanța de la care se cere strămutarea.

(3) La primirea cererii de strămutare, instanța competentă să o soluționeze va putea să solicite dosarul cauzei.”

„Art. 144. — (1) Cererea de strămutare se judecă de urgență, în camera de consiliu, cu citarea părților din proces.

(2) Încheierea asupra strămutării se dă fără motivare și este definitivă.

(3) Instanța de la care s-a cerut strămutarea va fi încunoștințată, de îndată, despre admiterea sau respingerea cererii de strămutare.”

13. Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară

„Art. 59. — (1) Cauzele date, potrivit legii, în competența de primă instanță a judecătoreiei, tribunalului și curții de apel se judecă în complet format dintr-un judecător, cu excepția cauzelor privind conflictele de muncă și de asigurări sociale. (...)

(3) Apelurile se judecă în complet format din 2 judecători, iar recursurile, în complet format din 3 judecători, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel. (...)

IV. Orientările jurisprudențiale divergente

14. Într-o primă opinie, s-a apreciat că cererea de strămutare se judecă în toate situațiile în complet compus dintr-un singur judecător, compunere specifică primei instanțe, conform art. 59 alin. (1) din Legea nr. 304/2022.

15. În acest sens, memoriului de recurs în interesul legii i-au fost atașate:

— Încheierea din 7 aprilie 2022, dată în Dosarul nr. 187/42/2022 al Curții de Apel Ploiești, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului nr. 13.561/200/2021 aflat în calea de atac a apelului pe rolul Tribunalului Buzău;

— Încheierea din 14 iulie 2021, dată în Dosarul nr. 303/42/2021 al Curții de Apel Ploiești, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului nr. 13.802/281/2020 aflat în calea de atac a apelului pe rolul Tribunalului Prahova;

— Încheierea din 5 aprilie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 133/64/2022 al Curții de Apel Brașov, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului nr. 4.642/197/2021 aflat în calea de atac a apelului pe rolul Tribunalului Brașov;

— Încheierea civilă nr. 50 din 28 octombrie 2021, dată în Dosarul nr. 423/57/2021 al Curții de Apel Alba Iulia, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului nr. 199/221/2019 aflat în calea de atac a apelului pe rolul Tribunalului Hunedoara;

— Încheierea nr. 66/CA/2022 — P.I. din 6 aprilie 2022, dată în Dosarul nr. 137/35/CA/2022 al Curții de Apel Oradea, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului

nr. 12.499/271/2020 aflat în calea de atac a apelului pe rolul Tribunalului Bihor;

— Încheierea din 6 octombrie 2021, dată în Dosarul nr. 627/44/2021 al Curții de Apel Galați, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului nr. 1.437/113/2021 aflat în calea de atac a apelului pe rolul Tribunalului Brăila;

— Încheierea din 7 decembrie 2021, dată în Dosarul nr. 734/42/2021 al Curții de Apel Ploiești, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului nr. 6.638/281/2020 aflat în calea de atac a apelului pe rolul Tribunalului Prahova;

— Încheierea civilă nr. 1/2022 din 15 februarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 43/57/2022 al Curții de Apel Alba Iulia, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului nr. 3.336/176/2019 aflat în calea de atac a apelului pe rolul Tribunalului Alba;

— Încheierea din 22 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 356/57/2021 al Curții de Apel Alba Iulia, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului nr. 123/97/2021 aflat în calea de atac a recursului pe rolul Tribunalului Hunedoara;

— Sentința nr. 5/2022 — P.I. din 29 martie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 131/35/C/2022 al Curții de Apel Oradea, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului nr. 3.310/271/2020 aflat în recurs pe rolul Tribunalului Bihor;

— Încheierea civilă nr. 35/2022 din 26 iulie 2022, dată în Dosarul nr. 681/33/2022 al Curții de Apel Cluj, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului nr. 3.048/328/2022 aflat în apel pe rolul Tribunalului Specializat Cluj.

16. Într-o a doua opinie s-a susținut că strămutarea trebuie judecată de un complet de 2 judecători, dacă se solicită strămutarea unui dosar de apel, respectiv de 3 judecători, dacă se solicită strămutarea unui dosar de recurs. S-a conturat opinia conform căreia, după pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a Deciziei nr. 8/2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 25 iunie 2021, considerentele decizorii ale acesteia impun o compunere similară a completului, de doi sau trei judecători, după caz, și în cazul cererilor de strămutare a unui dosar aflat în apel sau în recurs.

17. În acest sens, memoriului de recurs în interesul legii i-au fost atașate:

— Încheierea civilă nr. 81/2021 din 30 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 452/57/2021 al Curții de Apel Alba Iulia, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului nr. 1.039/294/2019 aflat în calea de atac a apelului pe rolul Tribunalului Sibiu;

— Încheierea civilă nr. 29/2022 din 15 februarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 5/57/2022 al Curții de Apel Alba Iulia, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului nr. 1.520/97/2021 aflat în apel pe rolul Tribunalului Hunedoara;

— Încheierea nr. 26A din 21 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.993/2/2020 al Curții de Apel București, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului nr. 26.304/299/2016* aflat în calea de atac a apelului pe rolul Tribunalului București;

— Încheierea nr. 18A din 27 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.712/2/2020 al Curții de Apel București, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului nr. 5.103/312/2016 aflat în calea de atac a apelului pe rolul Tribunalului Ialomița;

— Încheierea nr. 12A din 12 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.790/2/2020 al Curții de Apel București, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului nr. 6.698/740/2016* aflat în calea de atac a apelului pe rolul Tribunalului Teleorman;

— Încheierea nr. 16A din 22 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.194/2/2020 al Curții de Apel București, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului nr. 1.742/236/2019 aflat în calea de atac a apelului pe rolul Tribunalului Giurgiu;

— Încheierea nr. 8F din 16 martie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 725/2/2022 al Curții de Apel București, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului nr. 1.732/202/2020 aflat în calea de atac a apelului pe rolul Tribunalului Călărași;

— Încheierea din 16 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.129/2/2021 al Curții de Apel București, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului nr. 12.080/1.748/2017 aflat în calea de atac a recursului pe rolul Tribunalului Ilfov;

— Încheierea nr. 12R/2020 din 23 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 3.315/2/2020 al Curții de Apel București, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului nr. 2.098/302/2018/a1 aflat în calea de atac a recursului pe rolul Tribunalului București;

— Încheierea nr. 3R din 22 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 8.667/2/2018 al Curții de Apel București, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului nr. 10.740/236/2018 aflat în calea de atac a recursului pe rolul Tribunalului Giurgiu;

— Sentința nr. 6/2020 din 3 februarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 20/1.285/2022 al Curții de Apel Cluj, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului nr. 2.663/211/2020 aflat în calea de atac a apelului pe rolul Tribunalului Specializat Cluj;

— Decizia nr. 27/2022 din 19 mai 2022, pronunțată în Dosarul nr. 348/33/2022 al Curții de Apel Cluj, prin care s-a soluționat cererea de strămutare a Dosarului nr. 5.275/190/2021 aflat în calea de atac a apelului pe rolul Tribunalului Bistrița-Năsăud.

V. **Opinia titularului sesizării**

18. Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj a apreciat că recursul în interesul legii este admisibil, având în vedere că există practică judiciară neunitară cu privire la problema de drept care formează obiect al sesizării, astfel cum rezultă din hotărârile judecătorești definitive anexate sesizării, însă nu a expus un punct de vedere propriu cu privire la respectiva problemă de drept.

VI. **Punctul de vedere al Ministerului Public**

19. Ministerul Public a arătat că, prin raportare la sediul materiei astfel cum este configurat în Codul de procedură civilă, strămutarea capătă calificarea legală a unui incident procedural, iar nu a unei cauze de sine stătătoare, asimilată unei acțiuni de fond.

20. Prin urmare, judecătorul acțiunii este competent să soluționeze și incidentele procedurale care intervin pe parcursul soluționării cauzei; în mod simetric, atunci când incidentul procedural se ivește în calea de atac a apelului sau a recursului, competența soluționării acestuia revine, ca regulă, instanței investite cu judecarea căii de atac, în compunerea prevăzută de lege.

21. Împrejurarea că legiuitorul a prevăzut competența de soluționare a cererii de strămutare în sarcina unei instanțe diferite [art. 142 alin. (1) teza I din Codul de procedură civilă] nu este de natură să schimbe natura ei juridică, de incident procedural, nici să conducă la concluzia că instanța care urmează să se pronunțe asupra strămutării ar avea o compunere diferită față de instanța investită cu soluționarea pricinilor a căror strămutare se cere, chiar dacă textele de lege incidente, art. 142 și 144 din Codul de procedură civilă, nu cuprind dispoziții privind componența completului de judecată investit cu soluționarea cererii de strămutare.

22. Prin excepție, față de dispozițiile art. 34 alin. (5) din Legea nr. 304/2022, care stabilesc că, exceptând materia penală, la Înalta Curte de Casație și Justiție, completurile se compun din 3 judecători ai aceleiași secții, dacă prin lege nu se prevede altfel.

23. Așadar, s-a apreciat că soluționarea cererii de strămutare se face de curtea de apel competentă, în complet a cărui compunere este corespunzătoare stadiului procesual al cauzei

a cărei strămutare se solicită, în același sens fiind și Decizia nr. 8/2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii.

VII. **Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție**

24. Prezintă relevanță Decizia nr. 8 din 17 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 25 iunie 2021, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a admis recursul în interesul legii și, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 135 și 136 din Codul de procedură civilă, coroborate cu prevederile art. 54 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a stabilit următoarele:

„Completul de judecată competent să soluționeze conflictul de competență ivit în calea de atac a apelului sau în calea de atac a recursului are compunerea prevăzută de lege pentru stadiul procesual al cauzei în care s-a ivit, cu excepția conflictelor date de lege în competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, care se soluționează în complet de 3 judecători, conform art. 31 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, sau în complet de 5 judecători, în cazul prevăzut de art. 136 alin. (3) din Codul de procedură civilă.”

VIII. **Raportul asupra recursului în interesul legii**

25. Prin raportul întocmit conform art. 516 din Codul de procedură civilă, s-a arătat că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 142 și 144 din Codul de procedură civilă, coroborate cu cele ale art. 59 din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, cererea de strămutare, de competența curții de apel, a unui proces aflat în etapa apelului sau a recursului se soluționează în compunerea prevăzută de lege pentru stadiul procesual respectiv.

IX. **Înalta Curte de Casație și Justiție**

Asupra admisibilității

26. Potrivit dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, „Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești”.

27. Verificând regularitatea investiției, prin prisma prevederilor legale citate mai sus, se constată că prima condiție de admisibilitate este îndeplinită, Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj fiind legitimat procesual activ să declanșeze mecanismul de unificare al recursului în interesul legii.

28. Mai departe, potrivit art. 515 din Codul de procedură civilă, „Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii”.

29. Modalitatea de compunere a completurilor de judecată sesizate, în vederea soluționării cererilor de strămutare, reprezintă, fără îndoială, o problemă de drept, care a primit dezlegări divergente, în urma evaluării, în cadrul unui proces deliberativ, a naturii juridice a sesizării.

30. În condițiile în care problema compunerii completului de judecată formează obiect al sesizării doar atunci când instanțele sunt sesizate cu soluționarea unei cereri de strămutare a unui proces aflat în etapa apelului ori a recursului, se constată că memoriul de recurs în interesul legii este însoțit de un număr de 11 hotărâri, care dau expresie orientării potrivit căreia cererea de strămutare se judecă în toate situațiile în complet compus dintr-un singur judecător și de 12 hotărâri, care îmbrățișează cea de-a doua orientare jurisprudențială, expusă în precedent; hotărârile

respective sunt definitive, potrivit art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

31. Așa fiind, este îndeplinită și condiția impusă de teza finală a art. 515 din Codul de procedură civilă, referitoare la anexarea hotărârilor care atestă practica neunitară.

32. Este adevărat că s-ar putea aduce în dezbatere un aspect care ar demonstra caracterul inadmisibil al prezentului mecanism de unificare a jurisprudenței, dedus din dezlegările oferite în cadrul Deciziei nr. 8 din 17 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 25 iunie 2021, în care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a statuat, în interesul legii, că în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 135 și 136 din Codul de procedură civilă, coroborate cu prevederile art. 54 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, completul de judecată competent să soluționeze conflictul de competență ivit în calea de atac a apelului sau în calea de atac a recursului are compunerea prevăzută de lege pentru stadiul procesual al cauzei în care s-a ivit, cu excepția conflictelor date de lege în competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, care se judecă în complet de 3 judecători, conform art. 31 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, sau în complet de 5 judecători, în cazul prevăzut de art. 136 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

33. Cum însăși pronunțarea Deciziei nr. 8 din 17 mai 2021 a determinat apariția jurisprudenței neunitare în materia strămutării, atât timp cât unele instanțe au apreciat că dezlegările acolo oferite sunt incidente doar în materia conflictelor de competență, iar altele le-au considerat aplicabile, *mutatis mutandis*, și în cazul strămutării, se consideră că doar o dezlegare pe fond a chestiunii de drept supuse Înaltei Curți de Casație și Justiție are aptitudinea de a pune capăt divergenței jurisprudențiale apărute deja.

34. Prin urmare, recursul în interesul legii este admisibil.

Asupra fondului

35. Dispozițiile legale supuse interpretării, cele ale art. 142 și 144 din Codul de procedură civilă, nu reglementează compunerea completului investit cu judecata cererii de strămutare.

36. În aceste condiții, dezlegarea problemei de drept în discuție trebuie raportată în mod necesar la natura juridică a strămutării și, apoi, la dispozițiile legale referitoare la compunerea completelor de judecată în materie civilă, cuprinse în art. 34 alin. (5) și art. 59 din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară.

37. Formând obiect al reglementării în secțiunea 3 a capitolului IV din titlul III („Competența instanțelor judecătorești”) al cărții I („Dispoziții generale”) a Codului de procedură civilă, strămutarea constituie un incident procedural, care, prin efectul hotărârii instanței superioare de încuviințare, determină o prorogare judecătorească de competență teritorială în condițiile prescise de art. 145 din Codul de procedură civilă.

38. Această natură juridică este reflectată și de denumirea capitolului IV al cărții I a Codului de procedură civilă, „Incidente procedurale privitoare la competența instanței”, capitol în care este inclusă secțiunea 3, care constituie sediul materiei strămutării proceselor și al delegării instanței.

39. Regula instituită de art. 124 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede că incidentele procedurale sunt date în competența instanței în fața căreia se invocă, în afară de cazurile în care legea prevede în mod expres altfel.

40. În materia strămutării, dispozițiile art. 142 alin. (1) din Codul de procedură civilă, derogând de la regula expusă în precedent, stabilesc competența fie a curților de apel, fie a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în considerarea criteriilor și particularităților acolo indicate.

41. Pornind de la natura juridică a strămutării, prezentată mai sus, se constată, sub un prim aspect, că, în materiile civile,

dispozițiile art. 34 alin. (5) din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară prevăd că, la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, completurile de judecată se compun din 3 judecători ai aceleiași secții, dacă prin lege nu se prevede altfel.

42. În aceste condiții, în toate cazurile, indiferent de stadiul procesual în care se află dosarul a cărui strămutare se solicită, completul Înaltei Curți de Casație și Justiție va fi compus din 3 judecători ai aceleiași secții.

43. La nivelul curților de apel, normele care stabilesc modalitatea de compunere a completurilor se regăsesc în art. 59 din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară.

44. În conformitate cu prevederile alin. (1) al articolului evocat mai sus, pricinile date, potrivit legii, în competența de primă instanță a judecătorei, tribunalului și curții de apel se judecă în complet format dintr-un judecător, cu excepția cauzelor privind conflictele de muncă și de asigurări sociale.

45. Aceste dispoziții sunt incidente în materia examinată doar atunci când cererea de strămutare vizează un dosar aflat pe rolul primei instanțe.

46. Cum însă acest incident procedural poate interveni în cursul judecării în calea de atac a apelului ori a recursului, prevederile alin. (1) al art. 59 din Legea nr. 304/2022 nu își mai găsesc aplicabilitatea, iar strămutarea trebuie să fie judecată în compunerea completului aferentă stadiului procesual în care s-a ivit.

47. În conformitate cu art. 59 alin. (3) din Legea nr. 304/2022, apelurile se judecă în complet format din 2 judecători, iar recursurile, în complet format din 3 judecători, așa încât în aceeași compunere trebuie să fie alcătuit și completul curții de apel, investit să soluționeze cererea de strămutare a unui proces aflat în etapa apelului sau a recursului.

48. Această concluzie este consolidată de interpretarea dispozițiilor art. 124 din Codul de procedură civilă, din care rezultă regula potrivit căreia judecătorul acțiunii este și judecătorul apărărilor, excepțiilor și al incidentelor procedurale.

49. Chiar dacă prin lege competența de soluționare a incidentului procedural al strămutării este atribuită unei instanțe superioare celei investite cu judecata cauzei, după cum rezultă din art. 142 alin. (1) din Codul de procedură civilă, principiul evocat mai sus, operant și în cazul incidentelor ivite în căile de atac, în considerarea definiției date de art. 29 din Codul de procedură civilă acțiunii civile, se opune unui raționament care ar considera cererea de strămutare ca fiind o cauză de sine stătătoare, o acțiune de fond, care, ca atare, ar putea fi soluționată de un complet compus dintr-un singur judecător.

50. Cum niciuna dintre dispozițiile Codului de procedură civilă nu stabilește că incidentele de procedură se soluționează în completuri cu o compunere diferită, o astfel de derogare nu este prevăzută nici în cazul în care legea prevede că judecata acestora se află în competența altor instanțe.

51. De aceea, în aplicarea principiului *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, instanța care se pronunță asupra cererii de strămutare nu trebuie să se compună diferit față de instanța investită cu judecata dosarului a cărui strămutare se cere.

52. Se cuvin reiterate dezlegările oferite la paragrafele 66 și 67 ale Deciziei nr. 8 din 17 mai 2021, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, care, pentru rațiuni de similaritate, își găsesc utilitatea în consolidarea raționamentului expus în precedent: „împrejurarea că legiuitorul a prevăzut competența de soluționare a unei alte instanțe decât cea în care fața căreia s-a ivit conflictul nu are aptitudinea de a schimba natura juridică a conflictului, anume aceea de incident procedural; de asemenea, această împrejurare nu are nici aptitudinea de a conduce la concluzia că instanța care pronunță regulatorul de competență trebuie să se compună diferit față de instanțele în fața cărora s-a ivit conflictul, în lipsa unei prevederi exprese în acest sens,

prevedere care ar fi fost necesară dacă legiuitorul ar fi dorit să deroge de la regulă, în condițiile în care normele de procedură care vizează alcătuirea instanței sunt norme imperative, a căror nerespectare poate fi invocată și din oficiu. De altfel, apelând la argumente de analogie desprinse din practica neîndoiește constantă a instanțelor de toate gradele, se cuvine subliniat că, în cazul tuturor incidentelor procedurale și al cererilor incidentale, soluționarea acestora a fost făcută fie de completul în fața căruia s-au invocat, fie de un alt complet în compunerea corespunzătoare stadiului procesual în care s-a aflat pricina. Fără a realiza o enumerare exhaustivă, pot fi evocate în acest

sens: cererile de acordare a ajutorului public judiciar sau a facilităților la plata taxelor judiciare de timbru, cererile de reexaminare a încheierilor de aplicare a amenzilor judiciare, de reexaminare a modului de stabilire a taxei judiciare de timbru, cererile de reexaminare a încheierilor prin care s-au soluționat cererile de acordare a ajutorului public judiciar sau a facilităților la plata taxelor judiciare de timbru, cererile de recuzare sau de abținere, cererile de suspendare a executării etc. În toate aceste situații, compunerea completului este cea corespunzătoare stadiului procesual în care cererea incidentală s-a formulat sau incidentul procedural s-a invocat ori s-a ivit”.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 517, cu referire la art. 514 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 142 și 144 din Codul de procedură civilă, coroborate cu cele ale art. 59 din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, stabilește că:

Cererea de strămutare, de competența curții de apel, a unui proces aflat în etapa apelului sau a recursului se soluționează în compunerea prevăzută de lege pentru stadiul procesual respectiv.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 19 iunie 2023.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,

Ileana Peligrad

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

